

CHIA LY

(Tặng các AHCC và anh chị Nguyễn Thiệp)

Nước Việt của tôi nhỏ bé thôi,
Nằm bên bờ biển Thái Bình Dương.
Uôn khúc xinh xinh hinh chữ S,
Cũng có sông sâu với núi dài.
Với cả bốn năm văn hiến,
Chiến tranh lớp lớp chặng đường chờ.
Rồi một ngày kia cuối mùa xuân
Nước mắt, n้ำ tan, cha mẹ xa.

Dân tình oán sóng trong nô lệ,
Tôi buồn cho phần nước diệu linh.
Rồi muôn thay đổi cuộc sống mình,
Tôi vẫn âm thầm buồn tẻ mãi.
Chán chênh ngao ngán chẳng khôn nguôi,
Ngót gân mòn năm như thế đó.
Rồi cuối mùa Đông năm "tám tú"
Tư già bạn bè và thân quyên,
Qua hàng nước mắt ở sân bay.
Tôi thấy Mẹ, cha và anh chị,
Đứng trên bao lớn vầy gọi tên tôi.
Phi dao thật dài và buồn tẻ,
Chi một cánh chim mang tôi đi.
Bay xa, xa tí tản trôi xanh,
Thê mà tôi vẫn thấy bần tay vầy,
Cùng mâu khăn trắng giấu buổi trưa.
Rồi tôi nhìn thấy mũi Cà Mau,
Dải đất cuối cùng cong xinh xinh.
Thê là tôi trở thành xa xú,
Vinh biệt quê cha bao tiếc thường.
Thê là tôi đã xa Cha Ma,
Làm khách tha hướng ở đất người.
Khung trời, đất mới tôi không biết,
Lạ cả người và lạ cả thói quen.
Nhưng người mà tôi không quen,
Nhưng người mà không quen tôi.
Họ có cả trái tim thường yêu.
Rồi tôi tập tành học Anh văn,
Cô giáo đầu tiên bảo tôi biên,
Kỷ niệm buồn vui thời thơ ấu.
Còn tôi biên lai vết thường đau,
Bồi hồi tôi khóc như con nít.
Khiến bạn bùi ngùi, cô ngắn ngòi,
Tôi biết cô làm sao hiều nỗi.
Tâm long xa xú của tha hướng,
Một lần đi là không ngày gặp lại.
Buổi chia tay biến biệt của chúng tôi,
Cha Mẹ già tuổi bạc đã cao.
Nhưng lúc trở trời không ai canh giác,
Tôi ước ao được gặp người song thân.
Đứa một phút cho thỏa lòng mong nhớ,
Đêm và ngày tôi vẫn nguyện cầu như thế.
Cao xanh hỏi! chắc dân tôi có tội,
Nên con em cùi mài mãi chia ly.
Tôi quốc đi! Tiếng gọi trong trái tim,
Nghe xa lạ như một câu thò cô.

THÙY HƯỜNG
(Canada)

PTLT: Chị Thùy Hướng là bạn đời của AH
Võ Văn Hiếu. AH Võ Văn Hiếu là l
AHCC do AH Nguyễn Thiệp giới
thiệu.